

21 *Melodi: Hønsfødder.*

Uldne Luffer og Kranie-muffer,
varme Saaler og Sokker,
graa Gamacher og »Klipfisk« paa,
før han til Femtoget sjokker.
Lidt Asperiner og smaa Mecodriner,
Citronvand og Rugkiks og Kager,
Hørfrø, Rosiner, det er Vitaminer,
som »Samlere« immervæk tager.
Julemærker og Lommelærker,
Breve fra London og Løkken,
og han spiser altid Mad
lavet i Buckenwald's Køkken.

22 *Melodi: Det var en Lørdag Aften.*

Det var en Torsdag Aften
med Reb og Kranvognsbil,
da Poul og Georg kørte
paa Vej til Zonen hjem,
i Pouls det lille Kørekort
slog Skriften ikke til,
nu hæfter jeg for Mandens Vogn
og Bilens højre Skærm.

23 *Melodi: Den glade Enke.*

Naar der paa Kontoret høje Bølger gaar,
og naar Luften den er tyk af »fede Ord«,
kommer Erik med sin Sprøjte, og saa faar
Gløden Lue, og en Brand kan blive stor.

24 *Melodi: Vort Modersmaal er dejligt.*

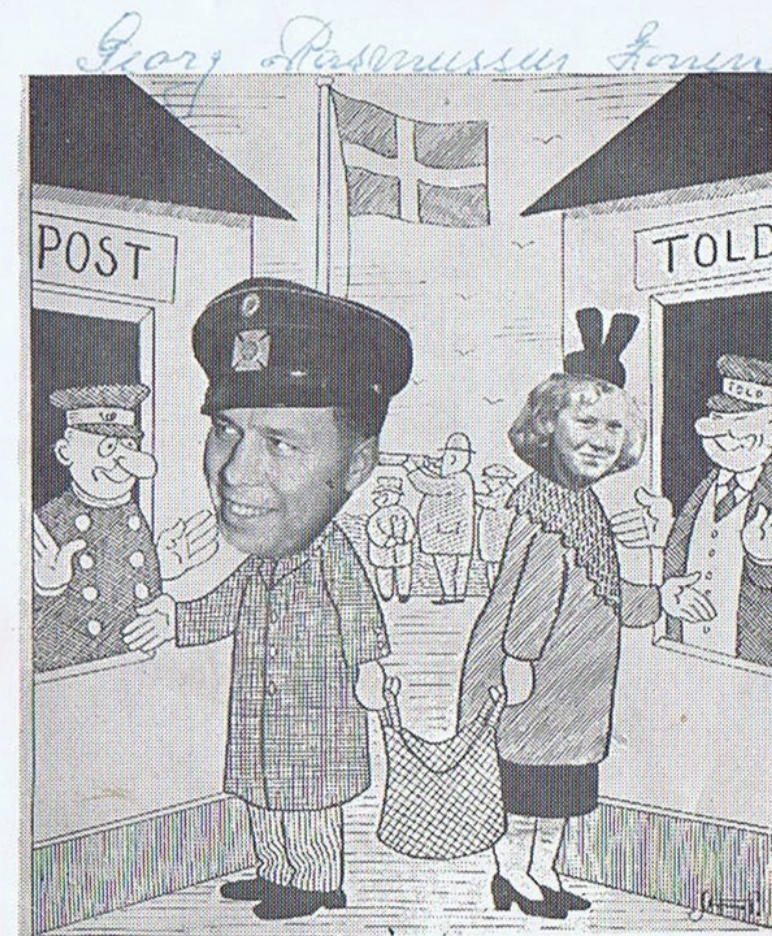
Paa Zonen er der dejligt,
det synes Knud hver Gang,
at han har Ambulancetur til Sygehuset ud,
han haaber, han ser sin lille Skat hver Gang,
:, for hun er saa ung, og saa yndig ser hun ud :,

25 *Melodi: En Sømands Brud har Bølgen kær.*

Sin Lænestol har Jantzen kær,
naar Læselampen lyser der,
han lader, som han læser, men
af Konen faar han skænd,
dit Asen — sover du igen.
Ja, jeg skal lære dig min Ven,
men Jantzen giver blot et kny
og slumrer ind paany.

26 *Melodi: Kathinka, Kathinka.*

Fru Madsen, Fru Madsen, luk Ørerne op,
nu vil jeg levere en Vise.
De har gennem Aarene været min Ven,
og derfor vil jeg Dem nu prise.
De altid var villig, hvad om Dem jeg bad,
og søgte kun altid at gøre mig glad.
Fru Madsen, Fru Madsen, vi følges nu ad,
selv om vi tit standser paa Torvet!

De to Postkørere

BENTE og BØRGE

møder op
med spredte Tanker
fra Personalet

som alle er post- og toldfri

*Vi blev bedt om at skrive et
pers brev især om hinanden*

Ved Zone-Personalets Aarsopgørelse
den 11. Februar 1950

1 *Melodi: Ved Bov der slog en Kugle.*

Hr. Falskov har et Glas ved sin Kuvert, fallera,
men det er bare saadan til Dessert, fallera,
men er du meget tørstig, ja, saa kan, fallera,
du drikke af det klare danske Vand, fallera.

2 *Melodi: Jeg er Havren.*

Ehlers langsomt op ad Gaden gaar,
aah, Gud give det dog snart var Vaar,
for hvis det er tem'lig glat en Dag,
sidder man pladask der paa sin Bag.

3 *Melodi: Jeg er Havren.*

Ønsker man et »Super-Skrivebord«,
ta'r C. H. lidt Gummi og en Snor.
Edison har faa't en Konkurrent,
Andersen han daglig faar Patent.

4 *Melodi: Jeg er Havren.*

»Hik! der er den igen«, vor Laila si'r,
Natron jo saa grimt i Maven svier.
Mandag Morgen er slet ikke rar,
naar om Natten man sig moret har.

5 *Melodi: Jeg kommer li' fra Svendborg av.*

Naar Vintertiden stunder til
med Frost og Sne gaar ind,
saa Wen- og Huen finde vil
at sætte paa — det lille Skind.
Jeg kommer li' fra Estrup av,
goddav, goddav, goddav,
og jeg har Huen paa hver Dav,
goddav, goddav, goddav,
og Klappen vipper ned og op,
naar han er i Galop;
men hen paa Som'ren gli'r den av,
goddav, goddav, goddav.

6 *Melodi: Jeg kommer li' fra Svendborg av.*

Jeg synge vil et enkelt Vers
om Tarzans Overmand,
han ofte laver lidt Kommers,
især ved Ildebrand,
som nu forleden — ja, I ved,
da han til Brand var sendt,
et Værksted brændte roligt ned,
for Børge hjem var vendt.

7 *Melodi: Oh, Dagmar.*

Ude i Nysted der hørtes en Dag
Klageraab om en lille Sag.
Bredo han havde ej Modet dertil,
Ruth hun ham hjælper paa Gled.
Oh, Bredo, oh, Bredo,
vil du være min, saa vil jeg være din.
Oh, Bredo, oh, Bredo,
hvad venter du egentlig paa?

8 *Melodi: Hr. Peder kasted Runer over Spange.*

Hr. Jensen, vi jo sikkert alle kender
blandt andet paa hans altid sorte Hænder.
Pas paa du lille Jensen,
naar du fra Festen gaar,
du ej paa W. C. kommer,
du husker nok i Fjor.
Ros mig lidt,
ros mig tit og ofte
ellers maa jeg jo selv mig rose
— ros mig tit.

9 *Melodi: Jeg en Gaard mig bygge vil.*

Jeg et Hus mig bygge vil,
der skal mange Knapper til,
Kragh han gaar og dividerer,
rubricerer og konterer,
eget Hus det er saa fjern,
maa jeg be' om Hjemme-værn.

10 *Melodi: Kun en Dag et Øjeblik ad Gangen.*

Kun en Dag et Øjeblik ad Gangen
raaber Hansen op »hvor er han nu«.
Alt i Gaarden vil han inspicere,
før han trisser paa Kontoret op.
Han til Hjemmeværnet blev forflyttet,
og i Uniform han sikkert vil.
Alle kender vi hans blide Blikke,
hvis Forandringer man taler om.

11 *Melodi: Dejlige Danmark, hør hvor det klinger.*

Inge, hun altid søgte at skjule,
hvad hun hver Middag i Anlægget saa,
daglig vi Willy og Inge nu skuer
::: Arm under Arm ned til Toget at gaa :::

12 *Melodi: I Skoven skulde være Gilde.*

Og saa en Mor'n det hænder,
at Box-nøglen er væk,
og lille »Gnist«, I kender,
er ved at dø af Skræk.
Da springer frem en Fare,
dog, maaske kun en »Hare«
og hvisker: »Din Samvittighed
maa være tem'lig sort,
se nu at blive rigtig ren,
og helst før jeg ta'r bort«.

13 *Melodi: Lille Peter Edderkop.*

Steensborg er en lille Fyr,
lille Fyr, lille Fyr,
men han lave kan Postyr,
han gaar over »Styr«,
dengang Bulen han blev var,
hurtig han gled a',
og han slog sin »lille« Bag,
oh, en Skam det var.
Steensborg hørstede sin Krop
kravled' langsomt op.
Hansen han kom og trøstede ham lidt,
og saa gik de ellers hver til sit,
og han kørte hjem saa flot,
for det gik jo godt.

14 *Melodi: Sur, sur, sur, lille Bi omkring.*

Suhr, Suhr, Suhr, tag en Cigaret.
Det kan stadig ikke nytte,
at du betler hos Jens Lykke.
Her, min Søn, spar din Maanedsløn.

15 *Melodi: Fra Tyskland uddrog en Flok.*

Men nu skal I høre, hvordan det gik,
da Bente Ide om en Genvej fik.
Til Posthuset styrede hun sin Gang,
men hun var ene og Vejen lang.
Udi Mørket alle Katte er graa,
den Brevsprække der mine Breve kan faa,
da om Morgenen Nobel i Postkassen saa,
500 Breve fra Zonen der laa.

16 *Melodi: Op lille Hans.*

Kom lille Fritz — kom lille Fritz,
kom og skriv Policer.
Nej, lille Tykke — nej, lille Tykke,
ser du ej, jeg spiser.

Pause!

17 *Melodi: Slaa Rommen i Glasset.*

Vi kender Hans Simonsen, han var jo altid
lidt rask efter Piger, som alle jo ved.
Vi husker jo endnu til Festen i Fjor, da
han mødte med fem, eller var det mon syv,
men nu er det slut med hans renden omkring,
for nu er han bundet, han har faaet Ring.
Han møder i Aar med Forlov'sen paa Phønix,
vi haaber for ham, at hun ej er for striks.

18 *Melodi: Slaa Rommen i Glasset.*

Fru Buch stod der prentet paa Kortet, jeg hentet,
en Frue, om hvem jeg skal skrive et Vers,
til at skrive Maskine og Bager at finde
til daglig Fru Buch har en farlig Kommers,
men i Aften har hun lagt et helt nyt Program,
hun napper en Øl, og hun ta'r sig en Dram,
hun Benene svinger, som havde hun Vinger,
pas nu paa Hr. Buch, hun ej bli'r for varm.

19 *Melodi: Pjærrot, du maa ikke græde.
eller: Smid mig ud paa Lossepladsen.*

Husvild er vor Høstmand blevet,
Lynet slog forleden ned,
fra sit Direktørbo drevet
søger han et andet Sted.
Husly for en glad Mormoner
med sit Indbo og Gehæng,
indtil Brudevalsens Toner
fordre vil en Dobbeltseng.

20 *Melodi: En svensk Konstabel.*

Ved Kvindedammen han venter,
Hr. »Spræld« har sin Snøre smidt ned.
— Gad vidst, hvilket Bid han mon henter,
man faar vel en Dag fuld Besked.